

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 3.12.2008

Č. j.: R158/2008/02-23587/2008/310-Ku

V Brně dne 19. listopadu 2008

Ve správním řízení o rozkladu doručeném dne 7.8.2008 společností

- **FORD MOTOR COMPANY, s. r. o., IČ 48589641, se sídlem Karolinská 654/2, 186 00 Praha,** zast. jednatelem Janem Laubem,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 21.7.2008, č. j. S145/2008/VZ-12443/2008/540/MČ, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **České republiky – Ministerstva vnitra, IČ 00007064, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,** zast. ministrem MUDr. Mgr. Ivanem Langerem, ve správním řízení právně zast. na základě plné moci ze dne 5.6.2008 advokátem Mgr. Ing. Danielem Zejdou, se sídlem AK Havel & Holásek, Týn 1049/3, 110 00 Praha 1,

učiněných při zadání veřejné zakázky „**Dodávka osobních automobilů a souvisejících plnění pro Policii ČR**“ formou otevřeného řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jehož oznámení bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 28.3.2008 pod ev. č. 60014378, ve kterém je dalším účastníkem správního řízení společnost

- **ŠKODA AUTO a. s., IČ 00177041, se sídlem Tř. Václava Klimenta 869, 293 60 Mladá Boleslav,** zast. předsedou představenstva Reinhardem Jungem, jejíž nabídka byla vybrána jako nejvhodnější,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. S145/2008/VZ-12443/2008/540/MČ ze dne 21.6.2008

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

O d ů v o d n ě n í

I. Zadávací řízení a řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Česká republika - Ministerstvo vnitra, IČ 00007064, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7, zast. ministrem MUDr. Mgr. Ivanem Langerem, ve správním řízení právně zast. na základě plné moci ze dne 5.6.2008 advokátem Mgr. Ing. Danielem Zejdou, se sídlem AK Havel & Holásek, Týn 1049/3, 110 00 Praha 1 (dále jen „zadavatel“), uveřejnil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), zadání veřejné zakázky „Dodávka osobních automobilů a souvisejících plnění pro Policii ČR“ formou otevřeného řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), jejíž oznámení bylo v Informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 28.3.2008 pod ev. č. 60014378.
2. Zadavatel ve stanovené lhůtě obdržel tři nabídky. Po posouzení nabídek zadavatel rozhodl o vyřazení nabídek uchazečů Renault Česká republika, a. s., IČ 60192801, se sídlem IBC Pobřežní 3, Praha 8, a Import Volkswagen Group s. r. o., IČ 25654012, se sídlem Radlická 740/113d, 158 00 Praha 5, Jinonice. Jako nejvhodnější nabídku zadavatel vyhodnotil nabídku uchazeče ŠKODA AUTO a.s., IČ 00177041, se sídlem Tř. Václava Klimenta 869, 293 60 Mladá Boleslav, zast. předsedou představenstva Reinhardem Jungem (dále jen „vybraný uchazeč“). Poté dne 25.4.2008 obdržel zadavatel námítky společnosti FORD MOTOR COMPANY, s. r. o., IČ 48589641, se sídlem Karolinská 654/2, 186 00 Praha, zast. jednatelem Janem Laubem (dále jen „navrhovatel“). Navrhovatel namítá, že v důsledku stanovení technických kritérií zadavatelem diskriminačním způsobem bylo navrhovateli fakticky znemožněno předložit v rámci zadávacího řízení konkurenceschopnou nabídku. Zadavatel podaným námítkám nevyhověl dopisem ze dne 30.4.2008. Navrhovatel nepovažoval rozhodnutí o námítkách za učiněné v souladu se zákonem, podal proto dopisem ze dne 15.5.2008 návrh na přezkoumání úkonů zadavatele o námítkách k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“). Úřad návrh obdržel dne 15.5.2008 a tímto dnem bylo zahájeno správní řízení. Součástí návrhu byl i návrh na vydání předběžného opatření. Vydání předběžného opatření Úřad zamítl rozhodnutím č. j. S145/2008/VZ-12942/2008/540/MČ ze dne 30.6.2008.

Napadené rozhodnutí

3. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 21.7.2008 rozhodnutí č. j. S145/2008/VZ-12443/2008/540/MČ, kterým správní řízení zastavil.

4. K vymezení předmětu veřejné zakázky a k technické specifikaci dodávky vozů Úřad v odůvodnění uvedl, že zadavatel je povinen stanovit předmět plnění veřejné zakázky pomocí obecných kritérií, které jsou dostatečně přesné a srozumitelné všem dodavatelům. Při formulaci technických podmínek musí zadavatel dodržovat zásady nediskriminace a nesmí ani jiným způsobem bránit hospodářské soutěži. Při vymezení technických požadavků na dodávku vozů nesmí zadavatel použít takové technické podmínky, které by zvýhodnily některého dodavatele, nebo které by právně či fakticky znemožnily nebo ztížily soutěž o veřejnou zakázku.
5. Zadavatel v šetřeném případě vymezil v zadávací dokumentaci předmět plnění veřejné zakázky popisem požadavků na jednotlivé kategorie automobilů, stanovil i minimální či maximální hodnoty parametrů požadovaného plnění. Zadavatel nastavil podmínky jako minimální, což značí, že počítal s tím, že uchazeči nabídnou i jiné hodnoty. Podobně ostatní technické podmínky či požadavky byly nastaveny tak, že umožňovaly nabídnout dodávku různými uchazeči a nikoliv pouze od určitého dodavatele. Technické parametry stanovené zadavatelem vyjadřují funkční vlastnosti vozů.
6. Z technické dokumentace poskytnuté zadavatelem dle názoru Úřadu nevyplývá, že by technické podmínky vyhovovaly pouze určitým dodavatelům. Přezkoumáním technické dokumentace a vlastním šetřením Úřad nedošel k závěru, že by kombinace všech technických parametrů požadovaných zadavatelem vedla k možnosti podání pouze jediné nabídky. Nabídku mohl podat každý potenciální dodavatel vyrábějící vozy, a to volbou vhodného modelu vozu ze svého sortimentu. V závěru odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad poukázal na skutečnost, že i vybraný uchazeč musel při výběru modelu při zařazení do nabídky, některý vyřadit a nahradit jej jiným, neboť nesplňoval požadavky zadávací dokumentace ve všech parametrech.

II. Námitky rozkladu

7. Dne 7.8.2008 byl Úřadu doručen rozklad podaný navrhovatelem. V úvodu rozkladu navrhovatel konstatuje, že napadené rozhodnutí je vadné, neboť je založeno na nesprávném právním posouzení úkonů zadavatele. Navrhovatel namítá, že se Úřad nevypořádal s tvrzením navrhovatele, týkajícím se skutečnosti, že zadavatel určil technická kritéria bez jasných a konkrétních potřeb. Tím měl převážně většinu potenciálních uchazečů znemožnit podání konkurenceschopné nabídky. Zároveň měl poskytnout konkurenční výhodu uchazečům nabízejícím vozidla značek ŠKODA a KIA, čímž měl porušit zásadu zákazu diskriminace a zásadu transparentnosti.
8. Navrhovatel odkazuje na svá dřívější podání, přičemž zdůrazňuje, že zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil technická kritéria vozidel, jimž podle navrhovatele jednoznačně nejlépe vyhovují vozy značek uvedených navrhovatelem. Dále poukazuje na to, že zadavatel znemožnil dodavatelům jiných značek nabízet své vozy, neboť požadoval neodůvodněně vysoký počet technických kritérií a jejich minimální, resp. maximální výši. Navrhovatel pokračuje konstatováním, že zadavatel není schopen svými praktickými potřebami doložit hodnoty technických kritérií. Domnívá se, že parametry vozidel by měly tvořit hodnotící kritéria a nikoliv kritéria technická, jejichž splnění bylo podmínkou účasti v zadávacím řízení.

9. Navrhovatel se domnívá, že Úřad vyvodil nesprávné závěry z ustanovení § 45 a § 46 zákona. Navrhovatel nesouhlasí se závěry Úřadu, že vymezením podrobných technických podmínek v zadávací dokumentaci nedochází ke zvýhodnění některého dodavatele nebo ke ztížení reálné možnosti soutěže o veřejnou zakázku. V dalším odkazuje na své podání ze dne 15.5.2008 a uvádí, že Úřad ve svém rozhodnutí tyto skutečnosti pomíjí a dostatečně se neseznámil s argumentací navrhovatele. Navrhovatel vyzdvihuje, že bez znalosti technických detailů, které zpracoval ve svých podáních, nelze dojít k řádnému posouzení zákonnosti veřejné zakázky. Podle názoru navrhovatele nestačí pouhé stanovení minimálních a maximálních hodnot technických kritérií, aby byla zachována konkurence, je třeba navíc zkoumat výše hodnot technických kritérií a jejich důsledky pro konkurenceschopnost jednotlivých dodavatelů. Navrhovatel má za to, že právě nastavením minimálních a maximálních hodnot technických kritérií vozidel zadavatel zvýhodnil dodavatele, jejichž vozy splňují technická kritéria již v nižších třídách vozidel.
10. Navrhovatel konstatuje, že kombinace minimálních či maximálních hodnot technických kritérií vozidel diskriminují jednotlivé uchazeče a zvýhodňují výrobky továrních značek ŠKODA a KIA. Stanovení těchto kritérií, která podle názoru navrhovatele nejsou podložena konkrétními ověřitelnými a definovanými potřebami zadavatele, ztěžuje účast některých dodavatelů a odporují tak § 45 odst. 3 zákona, neboť vytvářejí neodůvodněné překážky hospodářské soutěže. Navrhovatel považuje za překážku soutěže nejen vyloučení všech potenciálních uchazečů, ale i umožnění účasti některých z nich za horších podmínek. Účinné soutěži brání zvolený počet a hodnoty technických kritérií tím, že znemožňují uchazečům nabízet vozidla stejné třídy, tedy srovnatelné výrobky.
11. Podle navrhovatele Úřad nepochopil věcnou problematiku veřejné zakázky, neboť ne každá značka osobních motorových vozidel zastoupená na českém trhu se mohla zúčastnit veřejné zakázky se svými výrobky. Ostatní dodavatelé kvůli protiprávnímu nastavení podmínek zadávací dokumentace ze svého sortimentu mohli vybrat pouze modely vozidel nesrovnatelné s modely vybraného uchazeče (aniž by zároveň vyšší kvalita a parametry takových modelů byly zohledněny v hodnotících kritériích veřejné zakázky), což je rozhodující pro řádné posouzení případu.
12. Závěrem rozkladu navrhovatel poukazuje na nesrovnatelnost modelů v třídách vozů, neboť proti vozidlům menším a méně luxusním by musela být nabízena vozidla větší a luxusnější, která jsou dražší a v důsledku nekonkurenceschopné ve srovnání s nabídkou vybraného uchazeče. Navíc navrhovatel konstatuje, že by převážná většina uchazečů musela nabídnout vozidla o třídu nad modelem Škoda Octavia.
13. Navrhovatel se domáhá, aby předseda Úřadu napadeného rozhodnutí zrušil a věc vrátil orgánu 1. stupně k novému projednání. Navrhovatel se rovněž domáhá, aby předseda Úřadu vyslovil, že zadavatel porušil zákon tím, že nedodržel postup stanovený zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

III. Řízení o rozkladu

14. Dopisem ze dne 12.8.2008 se k podanému rozkladu vyjádřil vybraný uchazeč. Uvádí, že návrh na zahájení správního řízení spočívá na nedoložených domněnkách a nesprávných předpokladech navrhovatele. Vybraný uchazeč spatřuje rozpor v tvrzeních navrhovatele,

neboť podle návrhu na zahájení správního řízení byla pouze značka Škoda schopna nabídnout vhodné výrobky, nicméně podle rozkladu to již byla i značka KIA. Tento rozpor dle vybraného uchazeče dokládá existenci nejasností, kdo byl vlastně ve výběrovém řízení zvýhodněn. Další nejasnosti a nesprávná argumentace navrhovatele plyne dle vybraného uchazeče v rozlišování jednotlivých tříd automobilů a řazení modelů do těchto tříd. Vybraný uchazeč popírá tvrzení navrhovatele, že někteří soutěžitelé nemohli nabízet vozidla stejné třídy a dodává, že zadavatel stanovením technických hodnot exaktně stanovil hranice, podle kterých určité vozidlo objektivně technickým podmínkám vyhovuje nebo nikoliv, a to bez ohledu jaká je cena vozidla a do jaké třídy jej navrhovatel řadí.

15. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
16. Úřad tím, že svým rozhodnutím č.j. S145/2008/VZ-12443/2008/540/MČ ze dne 21.7.2008 správní řízení podle § 118 zákona zastavil, když v postupu zadavatele neshledal porušení zákona, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se v plné míře ztotožnil.

IV. K námitkám rozkladu

17. Základní námitkou rozkladu je tvrzení navrhovatele, že zadavatel formuloval zadávací podmínky tak, že ve své vzájemné kombinaci představovaly zvýhodnění některých tuzemských dodavatelů, konkrétně pak dodavatelů vozů ŠKODA a KIA. Aby vyhověli požadavkům zadavatele, byli dle tvrzení navrhovatele nuceni ostatní dodavatelé nabízet modely vyšší třídy než model Octavia nabízený vybraným uchazečem. Tím se pak dostali do situace, že tyto modely vyšší třídy nemohly konkurovat cenové nabídce vybraného uchazeče, ale současně vyšší kvalita těchto vozů (větší prostornost a luxusnější vybavení) nebyly v nastaveném systému hodnotících kritérií žádným způsobem zohledněny.
18. K námitce navrhovatele uvádím, že dle § 45 odst. 1 zákona se technickými podmínkami v případě veřejných zakázek na dodávky nebo služby rozumí vymezení charakteristik požadavků na dodávky nebo služby stanovené objektivně a jednoznačně způsobem vyjadřujícím účel využití požadovaného plnění zamýšlený zadavatelem. V souladu s § 45 odst. 3 zákona nesmí být technické podmínky stanoveny tak, aby určitým dodavatelům zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely neodůvodněné překážky hospodářské soutěže. Odůvodňuje-li to předmět veřejné zakázky, zohlední zadavatel při stanovení technických podmínek požadavky přístupnosti osob se zdravotním postižením nebo dostupnosti pro všechny uživatele.
19. Úřad po podrobném přezkoumání zadavatelem stanovených technických požadavků na předmět plnění veřejné zakázky dospěl k závěru, že tyto požadavky byly stanoveny v souladu se zákonem. S tímto právním hodnocením jsem se pak v řízení o rozkladu ztotožnil. Mám tedy za to, že formulace, které zadavatel použil při vymezení svých požadavků, nelze považovat za takové, které by byly příznačné pouze pro určitého dodavatele. Nelze tedy dovodit, že podmínky byly „ušity na míru“ pouze jednomu či

snad dvěma uchazečům o veřejnou zakázku, jak dovozuje navrhovatel ve svém rozkladu. Zadavatel požadoval parametry vozidel tak, aby zabezpečil řádné plnění úkolů Policie ČR a kladl důraz především na užité vlastnosti, kvalitu, bezpečnost a rychlost poptávaných vozů. V této souvislosti je třeba připomenout, že pouze zadavatel může posoudit své potřeby a následně nastavit parametry vozů tak, aby mu co možná nejlépe vyhovovaly.

20. Současně je třeba zdůraznit, že zadavatel při vyjádření funkčních vlastností poptávaných automobilů a jejich popisu stanovil vždy minimální parametry požadovaného plnění, popřípadě maximální hodnoty, čímž umožnil uchazečům nabídnout i jiné (vyšší či nižší) hodnoty, než byly hodnoty hraniční. Příkladem může být stanovení maximálního zrychlení z 0 na 100 km/h, či stanovení typu a minimálního obsahu motoru, požadavku na míru pohodlí vpředu, šířku v loktech vpředu i vzadu, počet airbagů, ABS a podobně. Z těchto požadavků stanovených ve škále a nikoliv ve striktním úzkém rozpětí tak nelze dovozovat, že by zadavatel předpokládal nabídku vozů pouze od některého dodavatele či jinak omezeného okruhu dodavatelů. Jednotliví uchazeči měli možnost vybrat ze svých nabídek modely, které nejlépe vyhovují požadovaným technickým parametrům. Záleží tedy pouze na uchazeči, který vůz do nabídky zahrne a zda nabídne vůz nižší nebo vyšší třídivé kategorie, přičemž těmto kategoriím pak přirozeně odpovídají příslušné vlastnosti, výbavy, ceny a další parametry.
21. V této souvislosti lze rovněž obecně konstatovat, že za zvýhodňování uchazeče není možno považovat to, že u vozů nižší třídy poskytuje takový standard funkčních vlastností, které jsou jinými výrobci či uchazeči nabízeny pouze u vozů vyšší třídy. Takovou nabídku uchazeče je zjevně třeba chápat jako vyšší míru konkurenceschopnosti tohoto uchazeče, se kterou souvisí i schopnost uchazeče dát nižší nabídkovou cenu. Námitky navrhovatele, které si stěžují na tuto skutečnost, jsou tak již ze své logiky neoprávněné. Současně je třeba uvést, že nelze zadavateli vyčítat, pokud výhody vozů vyšší třídy (např. větší prostor a luxusnější vybavení) nezohlednil při svém hodnocení, neboť záleží pouze na zadavateli, jaké priority pro sebe zvolí, a tedy záleží pouze na něm, která vlastnost nabízeného zboží je pro něj podstatná a která nadbytečná. Proto pokud zadavatel v zadávacím řízení kladl důraz především na užité vlastnosti, kvalitu, bezpečnost a rychlost poptávaných vozů, je zcela správné a v souladu se zákonem, když posuzoval a hodnotil především tyto vlastnosti. Luxusnější vybavení navrhovatelem nabízených vozů tak pro zadavatele např. mohlo být nadstandardem, který zadavatel nepožadoval, protože pro něj neměl žádnou užitnou hodnotu, a tedy jej neučinil předmětem hodnocení. Luxusnější vybavení vozů či jejich větší rozměry tak vůbec nemusely zvyšovat faktickou výhodnost nabídky jako takové. Námitka rozkladu je tak bezpředmětná, neboť pomíjí fakt, že výhodnost nabídky je třeba vždy posuzovat ve vztahu ke konkrétním potřebám a požadavkům zadavatele.

V. Závěr

22. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
23. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u ě n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mgr. Ing. Daniel Zejda, advokát se sídlem AK Havel & Holásek, Týn 1049/3, 110 00 Praha 1
2. FORD MOTOR COMPANY, s. r. o., se sídlem Karolinská 654/2, 186 00 Praha
3. ŠKODA AUTO a. s., se sídlem Tř. Václava Klimenta 869, 293 60 Mladá Boleslav
4. spis.

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce